
Minneord

OSS IMELLOM

ARNE NORDØY

HELGE STALSBERG

TORALF HASVOLD,

BJØRN STRAUME

IVAR AARAAS

ROAR JOHNSEN

JANN GAMNES

KNUT HOLTEDAHL

Anders Forsdahl, professor emeritus i allmennmedisin ved Universitetet i Tromsø, døde 9.2. 2006.

Anders var født i 1930 og kom til universitetet i 1973 etter å ha vært distriktslege i Sør-Varanger i 12 år. Han ble første professor i allmennmedisin ved det unge Tromsø-universitetet. Før det hadde han arbeidet på Jan Mayen, ved sykehuset i Sulitjelma, som distriktslege i Tana, som legekonsulent i Helsedirektoratet og som lege i Gaza og Kongo gjennom FN-styrkene. Hans forskning startet i Sør-Varanger, der han på originalt vis undersøkte og analyserte hvorfor dødeligheten av hjerte- og karsykdom var spesielt høy i distriktet der han arbeidet. Hans teori om at dårlige oppvekstvilkår kan legge grunnlag for noen typer sykdom i voksen alder, har fått stor betydning for moderne forståelse av livsstilssykdommer og benevnes nå Forsdahl-Barker-

hypotesen. Som pensjonist arbeidet han med nordnorske medisinalberetninger og andre historiske kilder fra 1800- og 1900-tallet. Anders fikk også gjennomført verdens lengste distriktsutplassering i allmennpraksis – åtte uker der studentene bor og lærer legeyrket i et nordnorsk lokalsamfunn. Han bidro sterkt til at allmennmedisin nå er ett av medisinstudiets tre storfag, sammen med kirurgi og indremedisin.

Anders var belønnet med tallrike priser, så som NSAMs løvetannpris og Legeforeningens hygienepriis. Han var ridder av 1. klasse av St. Olavs Orden og æresmedlem i Lomonosov-selskapet, et russisk selskap for vitenskap, kunst og kultur.

For oss som arbeidet sammen med ham i årevis var Anders også et klokt, humoristisk og miljøskapende menneske som bidro til et godt faglig og kollegialt miljø. Noen av oss har hatt ham som nær venn, studiekamerat og kollega i mer enn 50 år. For oss alle blir verden annerledes nå som Anders er borte. Hans gode, lune kommentarer til livets mange krumspring gjorde oss klokere og rikere. Hans indignasjon over urett var krystallklar.

En avholdt venn og kollega er gått bort. Vi står sammen med Tove, barn og barnebarn i stille ettertanke og takknemlighet over at vi fikk følges i mange fine år.

Publisert: 23. mars 2006. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 22. juni 2026.